

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n g t a o.
Shantung. CHINA.

Göteborg den 26 sept. 1948.

N:r 245.

Älskade lilla Hella!

I går mellan kl. 2 & 3 = 14-15 kom en liten tös upp till mej enligt överenskommelse. Hon hade något att förtälja som gjorde att hon kanske borde ha ambulansen stående utanför för att vid första svåra symptom på något svårt föra moster Ester till Sahlgrenska. - Jo, det var nu fråga om vad bemälda moster skulle säga om hon skulle förlova sej? Ja, sej de. Hon hade ju skrivit till mamma och pappa men ännu inte hunnit få svar. - Jag såg ju ett foto av utomordentlig storlek på Dodos rum redan då vi var i Stockholm. Och hemifrån har jag ju hört att det gått och kommit brev så gott som varje dag och hon bekräftade att hennes sista brev var det 91:sta. Men annars visste jag ju ingenting om det hela. Nu fick jag i alla fall del av hennes och hennes Bernhards planer. Och vad skall man säga om det? Doris menar att då nu den här barnförlamningen tillkom, så satte hon genast kurs på USA. Jag undrade om hon skulle få inresetillstånd så länge hennes ben var svagt. Hon trodde det, då det inte var något egentligt organiskt fel utan bara handlade om tiden, för att hon skulle bli riktigt stark i det. Håll det går med allt det där få vi väl se här framöver. Meddelandet hade ju ingen egentlig chockverkan på moster Ester. Dock skulle jag väl önskat att det inte varit fullt så bråttom. Jag föreslog att dom skulle uppskjuta förlovningsringen - som ju skall ske pr telefon Stockholm-Chikago - till mors och fars silverbröllop den 1 dec.. Men det hela är nog så idetalj förberett att det kanske inte går. Vi få väl se var ni säger om den saken. Jag gav i alla fall Doris och Bernie min välsignelse. Vi läste tillsammans en liten bit ur en andaktsbok av Nathan Söderblom, som handlade om "kallet" och förekommer i den lilla boken den 22 juli. Så böjde vi våra knän och överlät oss själva och varandra åt Honom som ser allt och förstår allt och har en väg utstakad för var och en av dom som är honom kära. - Jag hoppas innerligt att våra kära ungdomar inte på något sätt förgriper sej på denna väg utan i allt bidrar Guds ledning, även om vi tycker att dom har lite god fart. Dodo själv var viss om att Hennes ordnat denna sak. - I morron bitti reser hon till Stockholm för att för en tid ta sej en barnsköterskeplats i familj vilket doktor Bolling, som hon sökt här, gått med på att hon skulle få göra.

Dodo tänker inte annonsera sin förlovningsring här. Det gillar jag. Det skulle ju dels vara som att tigga om en omgång förlovningspresenter till och dels göra en del människor på annat sätt oroliga. Det är ju nu 16 mån. sedan Herman slog upp. Och på en sådan tidsperiod har ju en hel del människor hunnit gifta om sej - och då efter ett dödsfall. Så det är ju egentligen inte så farligt. Men inte många skulle hålla reda på att det är så länge sedan utan om dom fick läsa en annons nu, så skulle dom få en känsla av att "de är väl inte mer än några månader sedan henne förra förlovningsringen bröts!" Dessutom sa Doris att dom skulle inte ha något bröllop. Det gillar jag skarpt för att det kostar så mycket pengar. Och så får hon ju knappast någon av de sina med. Kanske skulle t. ex. Edith kunna fara dit och bli den enda närstående. Inte vet jag. Men jag tycker att det är så bra. Och den visdomen hade hon nog hämtat hos sin vän, för hon skulle nog gärna velat ha ett. Jag är glad åt denna deras överenskommelse. Gud signe dom!

Dodo anförtrodde mej också att Roy och Gullbritt skulle förlova sej samtidigt. Det tyckte jag var roligt. Dodo talade också om att Gull-Britt nu visste allt om Roysemans kroppsliga defekt, men ansåg inte att hon hade råd att förlora honom för det. Jag blev så glad att denna fråga, som åsamkat en vända då och då, när man satt sej att tänka igenom det, nu är löst på ett, som jag tror, lyckligt sätt. Inte kan vi begära att Roy ska gifta sej med en kristen flicka, då han inte ännu själv är en kristen. Av det mindre goda tror jag att detta är något av det bästa. Och vår önskan är ju att Herren någon gång skall möta dom på deras väg. Kanske i det främmande landet, där så många svenskar mött sin Gud. - Jag tror också att Roy skall bli på något sätt utjämnad, då denna livsfråga är ordnad. Den överlägsenhet och uppstudsighet, som ibland kommer till synes, är säkert utslag av mindevärdeskomplex förorsakade av hela det här problemet. Gud signe våra kära! - Jag skall nog så småningom söka kontakt med familjen Sahlin och skapa lite gemenskap med dom.

Just nu har jag avlyssnat Folke Bernadottes begravning i radio. Det var en storslaget enkel högtid. Innan han for till Palestina första gången - i maj var det väl? - förordnade han om sin begravning. Han gick alltså till sitt värv med livet som insats. Det har ju många gjort utan att därför göra upp programmet för sin begravning. - Folke Bernadotte var en god man och tydligen en levande kristen.

Och så har jag ätit min lilla middag.

Doris är just nu hos Inga Rickan på förlovningskalas. Du vet hon som skulle gå till Kina och som talade med dej om saken. Jag tror nog att det var bra att hon inte kom till Kina. Men jag blev desto mera ängslig då Svea här om dan i telefon sa att Ake Holm var Norrköpings församlings bästa pojke. Han är 22 år och hon är 25. Det betyder kanske inte så värst mycket. Men man är mycket fundersam på om hon är denne pojke värdig. Jag känner henne kanske för lite för att yttra mej.

Jag har för syndat mej mot dej som alltid, då det gäller brev. Jag har haft så förfärligt mycket om mej. Och en sån där känsla av jäkt gör en så illa trött. Fastän man inte går på några möten egentligen, så är det ändå en hel del som man måste gå på och som man vill gå på. Jag har också under ett par mån. tid gått och tagit massage med inpackningar och sånt ett par gånger i veckan. Allt tröttar och tar tid.

På tal om Dodo, så vet ni nu att det var en släng av barn förflamning hon hade. Aldrig har jag hört att någon människa kommit undan denna förhärjande sjukdom så lindrigt. Det kunde ha blivit årtal av sjukhusvistelse och återstående del av livet i en säng eller i bättre fall en rullstol om nu inte - som det nog ganska ofta sker - ~~xxx~~ förflamningen går till hjärtat och så är det inget mer. Detta inser ju också Dodo ätk en källa till mycken tacksamhet.

Från torsdagen den 16 till måndagen den 20 ds hade vi i vår kyrka Baptistsamfundets allmänna söndagsskolmöte med en hel del folk och många talare här. Tisdagen den 21 slutjubilerade vi i Vällersvik. Det var faktiskt en rik och härlig dag. Jag hade nog trott att den skulle gå i något slags trötthetens tecken. Men det var god fläkt över den. Vi hade också dopförrättning. Ingesson döpte 2 st och Ström i Uddevalla 1. Jag tyckte nog att dom kunde ordnat det vackrare. Men pressen fotograferade flitigt och fick många vackra bilder. Alla våra stora tidningar hade sina män där. Och trots spalt- och pappersbrist smäckte dom upp flerspalviga klichéer. - På tal om tidningar så undersökte jag vad det skulle kosta att sända en V-P. pr flyg. Och då det gick till mellan 5 och 6 kronor så avstod jag.

I söndags hade jag körkaffe med moccataårta, vilken senare hade en spännande historia. Jag bar hem den från Kungstorget och skulle på hemvägen köpa något i Heros Speceriaffär, där jag ställde den på en låda. Det var stängdags och ett biträde far fram så att hon ställde min tårta helt på kant i en fruktlåda. Den föll i flera bitar men Dodo lappade ihop den, så den såg skaplig ut och smakade bra.

Det var Gerda som var anledningen till "kalaset"! Hon hade fått en restur hit ner för att få vara med i Vallersvik och hälsa på släkt och vänner. Linnéa och Margareta var också med. Så bjöd jag Ruth och Karl Larnelius. Men dom hade fått en pojke, som heter Ulf Krister, den 11 dennes. Han är annars född den 22 juli 1948. Det var hemskt roligt att dom fått tag i en liten grabb. Å dom är så glada sååå åt sin son. Dom har beställt en flicka också om 2 år. Det tycker jag är käckt och bra och nyttigt för barnen. Ruth måste passa barnets måltider, så hon kunde inte komma. Jag var bjuden till dom på middag följande dag tillsammans med alla kineserna. Då var Egron och Wang komna också. Men jag måste också tacka nej, för jag orkade inte med detta och allt som förestod mej. Astrid Jäder skulle komma kl. 22.55 och jag skulle möta henne, vilket jag också gjorde. Tisdag morron kl. 6.30 kom Svea och John och jag var även då nere och mötte dom. Dom skulle bo hos Kuhlins men jag förstod att Märta inte väntade dom förr än efter Vallersviksfärden. Jag hade alltså min chans att få ta hand om dom till kl. 8 då bussarna gick till V. Lisa kom hit och gjorde i ordning en go frukost med skinkomelett och varma smörgåsar och Astrid dukade. Och fastän tåget var nära 15 min. försenat, så hann vi att få i oss denna goa mat som Läsa lagat. Jag var så hjärtligt glad att få ta emot Svea och John så där. Svea ringde nämligen till mej på söndag morron och bad att jag skulle hjälpa henne att få träffa Roy, då hon kom hit. Det kunde jag ju tyvärr inte ordna eftersom han flyttat till Stockholm. Men Svea tröstade sej med att då skulle hon väl så småningom träffa honom där. Var ska ni bo, frågade jag. Ja, de vet jag inte, sa Svea. Du förstår att John skrev den där anmälan här om dan och la den i kavajfickan. Och först i går kom den iväg. Antagligen var det på fredagen för när jag ringde till Herbert Johnsson, så hade dom redan ordnat med bostad hos K:s. Dom kom alltså på tisdag morron och for med nattåget onsdag kväll.

På söndag, den 3 oktober, ska vi fira Lisas 50-årsdag. Det sker hemma på Stockholmsgatan. Nu fyllde Elisabeth Gustafsson 70 år den 15 ds och reste bort den dagen. På söndag skall hon ha kyrkkaffe på Margareta samtidigt som Lisa firar. Det tredje repet den middagen är Märthas. Så då så Lisa kan just inte ändra på sitt för hon har bjudit Ruth och Gunnar och d:r Mattssons och någon mer som har mycket ont om tiden. Nu kommer d:r M. inte med i alla fall för han är jourhavande den dagen. Hon har alltså bjudit dessa och Bergs men andra få komma i den utsträckning dom vill. Och när det nu låser sej så där så kommer väl kafferepet att bredas ut över hela dagen. Så då så.

Ida Gustafsson fyllde 80 år i dag för 14 dar sedan. Och hon hade ett trevligt kafferep hemma hos sej. - Onsdagen den 1 ds firade Lisa och David Silverbröllop med thé och smörgås. Gäster var Karl Solberg samt Ester och David och vi. Karl och David var på sin tid vittnen till evenemanget.

I onsdags var missionsstyrelsen bjuden till Kalle Solberg på middag. En hel rad med bilar tog hand om oss utanför Tabernaklet. Och lika många hämtade oss till de fortsatta förhandlingarna. Dom hade dukat i stora salongen från fönstret och rätt ut till matsalen. Vi var 25 st. På torsdag hade vi lunch i festvåningen på Margareta och Jag satt på den snart avgående missionsföreståndarens högra sida på hans egen inbjudan. Där fick du dej allt!!! - Dn 31 okt. hålles avskedsmöte för Danielsson i Betel, Sthlm. Den 4 nov. börjar han en serie möten i Vänersborg. Om han har någon "serie" emellan den 1 och den 4 vet jag inte. Han hade särskilt påpekat att han komme inte att samla pengar i V. utan det skulle bli helt evangeliska möten. Det skall bli roligt att någon gång få hit Danielsson som evangelist. Ja, han behöver nog hålla farten någotsånär. För om han stannar så stannar väl hjärtat också. Det slår visst 40 slag i min. - Gösse ligger fortfarande på Södersjukhuset, men är något bättre. Får gå från sängen till fönstret. Det är kanske ett par tre mtr. Jag vet inte.

De tiotusende hälsningar till er alla åtte

M. Linnéa